

[Miljøministeren]

Til fru Hanne Severinsen vil jeg godt sige, at der altså ikke er nogen, der siger, at man skal kloakere i tyndt befolkede områder. Det er faktisk muligt at anvende septiktanke. Hvis der er nogen fra ministeriet, der siger det, skal jeg gerne undersøge sagen. Jeg mener ikke, at man skal gå til en kloakeringsløsning, hvis det er miljømæssigt forsvarligt at gøre det på en anden facon.

Når det drejer sig om den konkrete sag med de 900 personer, vil jeg minde om, at det jo altså ikke er noget, der vedrører vandmiljøplanen, for vandmiljøplanen omfatter altså kun rensningsanlæg større end 5.000 personækvivalenter. Jeg tror derfor, der er tale om en realisering af kommunens egen spildevandsplan. Den må i øvrigt også være meget dyr, men igen er det jo sådan set ikke noget, der direkte vedrører ministeriet. Det er et kommunalt anliggende, og skal vi have noget, der minder om decentralisering i andet end ord, så er det altså også nødvendigt, at vi overlader nogle afgørelser til andre. Men det er altså ikke noget, der direkte vedrører vandmiljøplanen og altså ikke noget, der direkte vedrører den konkrete sag, vi har på dagsordenen her i dag.

Hr. Knud Lind skal jeg takke for det meget filosofiske indlæg om naturlovene, og at der ikke er dispensation for dem, er jeg faktisk fuldstændig enig i. Til gengæld skal jeg skåne hr. Knud Lind for en tilsvarende udredning om entropibegrebet, som jeg har været meget dybt inde i som kemiker. Det er altså spørgsmålet om, at alt omdannes til varme, og det er en ganske svær sag sådan rent teknisk, så det vil jeg afstå fra her og kun komme med nogle få bemærkninger om spørgsmålet om rodzoneanlæg.

Konkret vil jeg sige, at forsøgene med rodzoneanlæggene vurderes også i Vandrensningsrådet, og det eksempel, hr. Knud Lind nævnte fra Glumsø Kommune, vil altså også blive vurderet.

Jeg tror, det er svært at nå de meget høje mål, som hr. Knud Lind tror man kan nå med rodzoneanlæggene. De er bedst anvendelige i tropiske og subtropiske områder, og det er meget svært med den vinter, som vi har her i landet, at få den slags anlæg til at fungere. Når vi derfor ikke kan gå ind for dem på helt samme entusiastiske måde som hr. Knud Lind, så er det altså ikke, fordi de er for billige, men ganske enkelt fordi teknikken ikke er god nok.

Jeg forstår, at fru Marianne Jelved ikke kan være til stede lige nu, så jeg vil blot takke for indlægget; ingen kan vel undre sig over, at jeg er enig med fru Marianne Jelved i det, hun sagde.

Jeg vil godt understrege behovet for, at vi får udviklet metoder til i højere grad at inddrage den enkelte i forureningsbekæmpelsen. Det er noget, vi vil tage fat på i ministeriet, hvorledes vi kan få et større bidrag, end vi hidtil har set.

Til fru Lone Stig Andersen vil jeg sige, at jeg er enig i betragtningerne om, at energibesparelser er det eneste rigtige. Jeg skal også have en samtale med min kollega om, hvad vi kan gøre på det område. Jeg skal undlade at repetere tidligere synspunkter, som jeg går ud fra at fru Lone Stig Andersen er kendt med. Vi må så se, hvor langt vi kan nå på det her område.

Til hr. Mogens Elvensø vil jeg sige, at det er vores opfattelse, at det er nødvendigt at bekæmpe nitratforureningen, og at nitrat er en meget vigtig faktor i havmiljøforureningen. Vi er ikke enige med svenskerne, som hidtil har kørt en fosforfilosofi og ment, at fosforforureningen var det eneste, der skulle bekæmpes. Men dér kan vi jo altså have forskellige opfattelser.

Til de to dagsordener skal jeg blot sige, at regeringen ikke kan stemme for dem, men agter at stemme imod. Man kunne gå meget detaljeret ind i hr. Leif Hermanns dagsorden og kommentere den grundigere. Det kan jeg ikke på nuværende tidspunkt, da min tid er udløbet, men jeg må blot henvise til, at jeg i hvert fald ikke er enig med hr. Leif Hermann i spørgsmålet om tidsfrister, så alene det umuliggør, at vi kan stemme for den.

Regeringen kan heller ikke stemme for hr. Knud Linds forslag om, at vandmiljøplanen skal stilles i bero. Jeg mener i øvrigt ikke, Skjern Å har noget med det her at gøre, men det er en anden sag.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg vil gerne takke ministeren for svaret og så komme med et suk over, at kun på det område, hvor jeg ved at ministeren tidligere har haft et langvarigt engagement, var der opbakning, i hvert fald i svartalen her, til en anden strategi, nemlig at vi i stedet for at producere forureningen og derefter rense prøver at se, hvad vi kan